

hvorefter man haaber at kunne naa til en mere tilfredsstillende Ordning for de Personer, som staar i en Husbonds Tjeneste, og som af ham godtgøres at være antaget for mindst et Aar.

Jeg har hermed omtalt Hovedpunkterne i Lovforslaget, og jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale det til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Stensballe: Efter den højtærede Ministers udførlige Omtale af dette Lovforslag skal jeg ikke i nogen Maade gaa i Detailler. Jeg vil dog gerne erindre om, at Landstinget under 16. December 1921 vedtog det den Gang fremsatte Lovforslag i en Skikkelse, som var anderledes end den, i hvilken det senere blev endelig vedtaget. Efter at det var vedtaget her i Tinget ved tredje Behandling, sendtes Forslaget tilbage til Folketinget, som stillede en Del Ændringsforslag, som Landstinget derefter vedtog. De Ændringsforslag, der nu foreligger til den gældende Lov, svarer i Principperne til det, som blev vedtaget i Landstinget den 16. December 1921 for de Paragraffers Vedkommende, som der her er Tale om at stille Ændringsforslag til, og jeg kan derfor ganske slutte mig dertil. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at der er nogle Detailler, der er lidt anderledes. Det foreslaas saaledes her, at der skal være to Kort, et Hovedkort og et Afrivningskort, og at begge disse skal tilbageleveres af Arbejderen til Arbejdsløsheds-kassen, baade naar han tiltræder sit Arbejde, efter at Afrivningskortet er paategnet, og naar han fratræder sit Arbejde, naar Hovedkortet er paategnet af Arbejdsgiveren. I vor Affattelse i sin Tid var der kun foreslaaet eet Kort, som skulde opbevares af Arbejdsgiveren, medens Arbejdsforholdet varede; derefter skulde Kortet tilbageleveres til Arbejdsløsheds-kassen. Det var for saa vidt nemmere, men det vakte jo en Del Modstand i Kasserne, og da den Ordning, som nu er foreslaaet, forekommer mig at være lige saa betryggende som den, vi den Gang vedtog, vil jeg gerne anbefale den til Vedtagelse.

Der er dog her stillet et Ændringsforslag, som vi ikke havde med i vor Affattelse her i Landstinget, nemlig det, at Indenrigsministeren skal have Ret til at foretage Afgivelser fra denne Ordning paa visse Betingelser, og naar der kan tilvejebringes en lignende betryggende Kontrolordning paa anden Maade. Dette vil sikkert i høj Grad lette Kortenes Indførelse

og Administrationen af den hele Ordning, og jeg vil hermed give denne min varmeste Anbefaling.

Der er tillige indført den samme Bestemmelse om Bøder for Arbejdere, som urigtigt nægter at være i Besiddelse af Arbejdsløsheds-kort, som vi i sin Tid havde indført i det Forslag, der var til tredje Behandling i Landstinget den 16. December 1921. Der er kommet en Tilføjelse til om, at der ogsaa skal kunne paalægges Bøder, saafremt Kortet ikke er blevet krævet paategnet. Dette forekommer mig at være en Forbedring. Det giver en yderligere Kontrol og en stærkere Kontrol.

I Lovforslagets § 2 foreslaas det, at Maksimums-størrelsen af Dagpengene nedsættes for gifte fra 4Kr til 3 Kr. 50 Ø. og for ugifte fra 3 Kr. 50 Ø. til 3 Kr. Ogsaa denne Ændring er i Overensstemmelse med, hvad der er foreslaaet og vedtaget her i Tinget, idet man den Gang indsatte en Bestemmelse om, at denne Nedsættelse skulde ske automatisk, saa at Dagpengenes Maksimums-størrelse skulde nedsættes med 30 Ø. for hver 162 Kr., Dyrtidstillæget for gifte Mænd i Statens Tjeneste falder i Forhold til Beløbet pr. 1. Oktober 1921. Da nu dette Dyrtidstillæg er faldet fra den Gang at være 15×54 Kr. til nu at være 9×54 Kr., altsaa er faldet med 6×54 Kr., skulde Maksimumsbeløbet efter den Bestemmelse, som den Gang blev vedtaget, have været nedsat til 3 Kr. 40 Ø. Nu foreslaas det nedsat til 3 Kr. 50 Ø., men denne Afgivelse er ikke større, end at jeg finder den rimelig. Jeg vil derfor anbefale ogsaa denne Ændring til det høje Tings Vedtagelse, ligesom jeg skal anbefale selve det forelagte Lovforslag til hurtigt Vedtagelse i uændret Skikkelse.

Martin Olsen: I Loven af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring o. s. v. blev der i § 18, 3die Stykke, som en Del af det Forlig, der ved et ulyre Arbejde blev til her i Tinget, og som senere ved en fælles Forhandling, hvortil Indenrigsministeren indbød, blev tiltraadt af Folketinget, indsat en Bestemmelse gaaende ud paa, at de gældende Maksimalbestemmelser om Dagpenge i Arbejdsløsheds-kasserne skulde revideres ved Fremsættelse af dertil sigtende Lovforslag inden 1. December 1922. Det er det eneste, der foreligger om Revision i den da vedtagne Lov om Arbejds-